

Sygn. akt IV CSK 356/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa L. Z.
przeciwko E. K.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 30 września 2015 r., sygn. akt V ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3 600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi. W ocenie powoda ma ona wynikać z wadliwości przyjętego rozkładu ciężaru dowodu – powód twierdzi, że to pozwany powinien wykazać, że poprzedniczce prawnej powoda nie zostało przywrócone posiadanie co do całości nieruchomości, a tylko jej części – w pozostałym zakresie miała je sprawować w imieniu siostry. Argumentacja ta nie jest trafna. Powód miałby rację, gdyby sam zdołał skutecznie wykazać, że przywrócono posiadanie w całości jego poprzedniczce prawnej. Byłoby to możliwe przez przedstawienie stosownego postanowienia sądu – sam protokół wprowadzenia w posiadanie ma tylko walor faktograficzny i administracyjny. Trafnie zatem Sąd II instancji przyjął, że to powód nie udowodnił przekonująco przesłanki przywrócenia posiadania co do całej nieruchomości na rzecz jego poprzedniczki prawnej. Nawet gdyby nie zgadzała się z taką oceną, to na pewno jej przyjęcia przez Sąd *meriti* nie można uznać za oczywiście nieprawidłowe.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.